

HVAD MÅ DER GØRES

Kommunistisk Arbejderpartis
Uddannelsesblad nr. 3/79

Før SU-kampen videre!

Med SU-aktioner i foråret blev grunden lagt for en optrapning af SU-kampen. For første gang foregik der fantasifulde udadvendte aktioner med det perspektiv at optrappe mobiliseringen til en landsomfattende konfrontation mod staten på krav om mere i SU. Det er et stort skridt fremad, men det nytter ikke at hvile på laurbærrerne. Nu skal chancen for en videreudvikling af SU-kampen udnyttes!

Spis-billigt aktionerne og de andre aktioner, som studerende gennemførte i foråret, var et stort skridt fremad, fordi de både var aktiviserende, skabte debat såvel blandt studenter som i offentligheden, og fordi de var planlagt som et led i at optrappe kampen til en større samlet aktion. Nu i efteråret skal man bygge videre på forårets arbejde.

SU-MARCHEN OG BO-GRATIS-AKTION.

En stor SU-march vil være en god ide, hvis den sættes ind i et rigtigt perspektiv, og hvis den planlægges godt, og der gøres et stort arbejde for virkelig at få mange med. Det kan nok være svært at nå i efteråret, men så må det overvejes som et forslag til forårets aktioner.

En bo-gratis-aktion er et forslag der arbejdes med i Århus. Forslaget går ud på, at man for at vise, at de studerende har ringe SU og dyre boliger slår et stort telt op et centralt sted i byen. I forbindelse med aktionen skal der så komme oplysninger ud om SU- og boligproblemer både til de studerende og til offentligheden. Aktionen skal opfattes som en del af optrapningen af kampen, og under aktionen skal de studerende diskutere, hvordan kampen skal fortsættes.

KØB: ★★★★★★

SAMMENHOLD PÅ LANDSPLAN.

Det var to ideer, der kan arbejdes videre med i SU-grupperne, og der findes sikkert mange flere. Arbejdet i SU-grupperne må igang snart, og det må koordineres på landsplan. Koordineringen kan øge mobiliseringen, og aktionerne kommer til at virke mere slagkraftige, fordi de er udtryk for, at der er mange, der har den samme opfattelse af, hvordan kampen skal føres.

TIDSBEGRÆNSEDE BESÆTTELSER.

SU-grupperne på medicin, historie og geografi på Århus universitet har foreslået, at man i slutningen af oktober laver tidsbegrænsede besættelser af de fag og uddannelsessteder, hvor der er størst mobilisering. Fra de besatte fag og uddannelsessteder, skal der så sendes rejsehold ud til andre uddannelsessteder for at fortælle om aktionerne. Samtidigt foreslås det, at man foretager en vejledende meningsmåling om eksamensboykot til foråret.

HVILKE AKTIONSFORMER?

Det er derfor også nødvendigt at begynde at diskutere, hvilke aktionsformer, der er bedst egnede: undervisningsboykot, eksamensboykot, kollektiv orlovsaktion, besættelser, og det må diskuteres, hvad der skal til for at der er chance for at vinde en sejr i SU-kampen og hvor stor opbakning, der skal være om aktionerne, før man vil sætte dem i gang. Disse diskussioner må igang. Ikke bare i den opposition, der stod i spidsen for forårets SU-aktioner, men også i de studerendes organisationer, i SU-grupperne, i fagblade og på studentermøder.

TIL FORÅRET ELLER??

I SU-arbejdet vil KAP opfordre til at man stræber efter at få en stor aktion i gang til foråret, men også at man hele tiden vurderer, hvor langt, man er kommet i mobiliseringen, så arbejdet indrettes efter det.

Slagordene: „Mer i SU“ males med store bogstaver på Langebro under en af forårets SU-aktioner.

Soldat fra EPFL i Sahel viser en 100 mm granat til sovjetiske T-54 og T-55 tanks.
Foto: Rejsegruppen maj 79.

I sommer besøgte en gruppe fra Eritreakomiteen Eritrea. Gruppen besøgte begge befrielsesbevægelserne ELF (Eritrean Liberation Front) og EPLF (Eritrean People Liberation Front).

Læs s. 7 om

Sovjet i krig

LÆS OM:

kollegiekampen

s. 2

Nedskæringerne på KU

s. 3

De privilegerede akademikere?

s. 4

DKP og røde kabinetter

s. 6

Bådflygtningene

s. 7

Kvinderne og uddannelsesvalget

bagsiden

VARMT EFTERAR?

Der er energikrise i verden idag, og i Danmark har vi ingen sikkerhed for, at der vil komme olie nok til opvarmningen til vinter.

Efter indgrebet i overenskomsterne i foråret indgik Venstre og Socialdemokratiet forlig om afgifter og besparelser, der betyder en kraftig forværring af levevilkårene i Danmark. Lige for tiden arbejdes der i ministerierne med at udpege de steder, hvor der skal spares. Her er der ingen tvivl om, at uddannelsesområdet vil få et ordentligt hak!

I løbet af sommeren har Glistrup og Erik Haast fremsat udtalelser, der er mere end brune. Glistrup har talt på en international konference for fascistiske diktatorer, nynazistiske organisationer og sorte terrorgrupper. Erik Haast har taget initiativ til oprettelsen af et såkaldt anti-terror-korps, som skal bruges mod blokadevægter og andre arbejdere i kamp.

På arbejdspladserne fyres den ene politisk aktive arbejder efter den anden, og i statsadministrationen søges de ansatte givet mundkurv på.

4100 blev i år afvist, da de søgte om at komme ind for at studere på en af de højere læreanstalter — en stor procentdel af dem står nu i en så fortvivlet situation, at de har måttet søge rådgivning.

Disse eksempler er ting som vi alle står over for til daglig lige nu. De er eksempler på, at det er en hård tid vi lever i. Og der kunne trækkes mange flere lignende sager frem. Tilsammen giver de billedet af Danmark i slutningen af 70'erne — et billede, som ingen ville have dromt om for 10 år siden.

Men hvad er det, der er ved at ske? Er der en sammenhæng i alle disse skræmmende billeder?

Ja, alle disse ting er udslag af, at det er et kapitalistisk samfund vi lever i. Og af at kapitalismen er i krise. Den usikkerhed, som de fleste af os oplever i forbindelse med vores arbejde, med om vi kan klare månedens udgifter, med om vi kan klare studierne o.s.v. skyldes ene og alene kapitalismen og de ting, som den avler.

Kapitalismen i Danmark er gennem de sidste 50 år først og fremmest blevet administreret af Socialdemokratiet, og det viser klart, at det parti hverken er socialt eller demokratisk. Tværtimod er det det eneste parti, der har kunnet få arbejderklassen i Danmark til at sluge så grove angreb. Samtidig er det Socialdemokratiet, der med ØD og U-90 står med de planer, der kan forlænge det kapitalistiske samfunds levetid. Planer som vil give de socialdemokratiske topledere afgørende magt i det kapitalistiske Danmark.

Ser vi nøjere på tingene, så er situationen den, at i store træk står de arbejdende, de arbejdsløse, de uddannelsessøgende, pensionisterne og de unge med bøjet hoved og finder sig i slagne. I store træk får borgerskabet med Socialdemokratiet i spidsen deres vilje igennem. Det kan man ikke komme uden om, og det bør vi være klar over, når vi vil gøre noget ved tingene.

Men vi må også være klar over, at der kan gøres noget ved tingene — og at der faktisk rundt om bliver gjort noget. Cementchauffører, asfaltarbejdere, laboranter, pædagoger m.fl. går til modangreb og strejker. Boligsøgende aktionerer. Atomkraft-modstandere går i marcher. Kvinder, unge og arbejdsløse organiserer sig.

Også de uddannelsessøgende har vist vilje til kamp. Seminarie-studerende har aktioneret for linjefag. Titusinder af uddannelsessøgende har kæmpet mod moms på kantinerne. Hundreder har været ude i SU-aktioner sidste forår.

Der er kim til modstand og kamp, men resultaterne har endnu ikke været store. Alt for

Hvad skete der på KAP's uddannelseslejr?

KAP har i år afholdt emneopdelte sommerlejr. Emnerne har været kvindepolitik, uddannelsespolitik, faglig politik og antiimperialisme. „Hvad må der gøres“ har især interesseret sig for, hvordan de uddannelsespolitiske lejr er gået, og vi bringer her nogle indtryk fra den første af de to uddannelsespolitiske lejr.

Lejrens vigtigste diskussion drejede sig om, hvordan SU-kampen skulle prioriteres i forhold til andre kampe, f.eks. nedskæringskampen eller mindre kampe på et enkelt uddannelsessted om f.eks. en eksamensordning. SU-KAMPEN VIGTIGST

Ved diskussionens slutning var der enighed om at prioritere SU-kampen som den vigtigste kamp uden dog dermed helt at afskære mindre kampe, som kan styrke studenterbevægelsen lokalt. Flertallet på lejren afgrænsede sig fra, at studenterbevægelsen skulle have som strategi for de svage og mindst mobiliserede uddannelsessteder, at de først skulle tage nogle små lokale kampe op for derigennem at vinde styrke til at koble sig på SU-kampen. Tværtimod kunne de vinde styrke ved at koble sig på SU-kampen og derigennem trække på nogle af de stærke uddannelsessteders ressourcer.

MANGE DISKUSSIONER

Foruden denne diskussion var der debat om mange andre forskellige emner, f.eks. hvorfor kommer der kriser i det kapitalistiske samfund? Hvordan rammes de studerende af krisen og krisepolitikken? Hvad kommer ØD og U-90 til at betyde for samfundsudviklingen? Desuden blev de konkrete planer for SU-kampen diskuteret, og der kom en masse nye forslag frem. Der var seminar om kvindepolitik, fagkritik og antiimperialistisk arbejde. Konklusio-

nen på de tre seminarer blev at alle tre områder skulle styrkes på uddannelsesstederne, og at det kvindepolitiske og fagkritiske arbejde først for alvor skal til at behandles mere organiseret, og at diskussionerne derfor i starten er lidt famlende.

„RØDE BØLGE“ OG VALGMØDE

Lejren behandlede også andet end uddannelsespolitiske emner. Hver aften var der nyhedsformidling, hvor verdensbegivenhederne fik en revolutionær kommentar med på vejen. En aften var valgaften, som formede sig som et valgmøde, KAP havde indkaldt i et boligområde i anledningen af et forestående folketingsvalg. På en sjov og god måde kom man ind på mange forskellige områder af KAP's politik og fik belyst, hvorfor det er vigtigt for KAP at stille op til næste folketingsvalg.

EN GOD UGE

Der var også mindre teoretiske aktiviteter som sang, terrænøb, folkedans og boldspil, når vejret tillod det. Alt i alt en god uge med spændende og sjovt indhold. En uge, hvor deltagerne var glade for at snakke med hinanden på tværs af fag og uddannelsessteder, fordi de derved fik et større overblik over hele uddannelsesområdet. — Et overblik, der er nødvendigt, når man skal tage stilling til den samlede politik.

En aften på uddannelseslejren var der lejrball. Foto: Arbejderavisen.

mange sidder så hårdt i det, at de næsten ikke har kræfter til at gøre noget ved det, og alt for mange tror ikke på, at det nytter noget. Alt for mange står alene med problemerne og prøver at løse dem alene, — men det er umuligt.

Når SU'en nærmere er til at dø end at leve af. Når der skæres millioner og atter millioner ud af universiteternes midler til undervisning. Når den progressive og kritiske undervisning fjernes. Når politiet udkommanderer skarpskytter på tagene ved Københavns Universitet. Ja, så kan der kun gøres noget, hvis mange står sammen og kæmper samlet. Og skal vi ikke knokles helt ned, må vi på uddannelsesstederne — og alle

Forlaget Oktober udgiver en pjece om kollegiekampen. Pjecen kan købes i Oktoberbogbutikkerne.

Boligsituationen for de uddannelsessøgende er mildt sagt elendig.

Der er stor mangel på kollegieværelser og — lejligheder, og de der findes er dyre — med yderligere huslejestigninger i vente. Standarden er ringe — og bliver ringere ved nedskæringer på vedligeholdelsen.

En undersøgelse fra DSF viser, at der ved studiestarten 1979 er blevet afvist mindst 3.500-4.000 ansøgere til kollegieboliger over hele landet. Heraf 1.400 i København, 600 i Århus, 400 i Ålborg, 350 i Odense og 250 i Sønderborg. Derudover er der store problemer i flere provinsbyer med seminarier eller andre uddannelser. Og man kan formode, at tallene ligger højere, idet nogle på forhånd har opgivet at ansøge om en kollegiebolig.

Hertil kommer at de uddannelsessøgende ved ejerslejlighedsudstykningspreses ud af boligmarkedet, og at huslejestigninger ikke kan betales på grund af den dårlige SU.

KOLLEGIEBYGGESTOP

Grundlaget for den store mangel på boliger for unge under uddannelse blev lagt, da staten i 1973 stoppede for kollegiebyggeriet. Siden er der ikke opført kollegier i de større byer.

Fra januar 1979 eksisterede kollegiebyggeri ikke længere i lovgivningen. Boliger for unge skal nu integreres i socialt boligbyggeri. Men der er endnu ikke opført et eneste „integreret“ værelse.

HUSLEJEN

Med nedskæringer på de statslige støtteordninger skulle huslejen i det eksisterende kollegiebyggeri stige, men huslejeboykotter på en række kollegier i 77/78 tvang staten til at øge støtten til kollegierne, så huslejen i efteråret ligger på 500 kr. pr. måned.

Men pr. 1/1-80 er der varslet stigninger over hele linien.

APPELLER NYTTER IKKE

Hvis man ikke ligefrem vil affinde sig med at skulle bo i telt i en del af studietiden, må skeen tages i egen hånd. Hvis manglen på boliger skal afhjælpes nytter det ikke med appeller eller forhåbninger om at „det offentlige“ nok skal ordne sagerne, og individuelle løsninger går kun for de færreste.

KOLLEGIERNES LANDSUDVALG

Lørdag den 28. april blev Kollegiernes Landsudvalg stiftet på et landsmøde, hvor repræsentanter fra 27 af landets kollegier deltog.

Der er nedsat forskellige arbejdsgrupper. Modet vedtog en plan for arbejdet frem til begyndelsen af '80, hvor huslejestigningerne vil blive mødt med huslejeboykotter fra landets kollegianere.

AKTIONER!

I Århus vil temaet for semesterstartfestivalen være den akutte boligmangel for de uddannelsessøgende. Alle boligorganisationer er inviterede. Overskuddet vil gå til Boligkaravanen, som består af aktive boligløse unge, der har fundet sammen om at besætte tomme lejligheder og ejendomme i Århus.

Om dagen „bor“ de i folkevognsrugbrød og om aftenen rykker de ind i de ofte ulovligt tomme lejligheder. Hyppigt får de gæster klædt i sort til morgenbordet. Boligkaravanen har skabt opmærksomhed om bolig mangelen og i flere tilfælde afsløret kommunens misligholdelse af ejendomme. Flere steder har de presset igennem, at lejemaal er blevet oprettet.

andre steder — tage fat nu. Skal vi sikre energi nok, skal vi bremse SV-regeringens overgreb. Skal vi have lukket munden på fascistene, må vi gøre det helvedes hedt for dem. Vi må give dem et varmt efterår.

Derfor bør du — hvis du ikke allerede har gjort det — melde dig ind i dit studenterråd, gå ind i en SU-gruppe, deltage i arbejdet mod nedskæringerne, være med i det kritiske studiearbejde, i arbejdet mod kvindeundertrykkelsen...

Der er nok at tage fat på, men der sker kun noget, hvis også du er aktiv. Det er forudsætningen for et varmt efterår!

Hvor bliver kantinerne af?

Lukkede kantiner, udvalg, der bruger måned efter måned på at komme med forslag, elendige forslag til midlertidige løsninger. — Det er situationen på kantinefronten.

I foråret blev der lovet, at det udspil. Nu forlyder det statens kantindudvalg skulle at udspillet kommer i september. Derefter skal det så komme med et udspil til behandling i folkettingen, i juni. Men juni gik og juli og så kan det måske være, med, og der kom stadig in- at der kommer en løsning

på kantineproblemerne. Hvad det bliver for en løsning er svært at spå om, men forventningerne skal nok ikke skrues for højt op.

DE STÆRKESTE OVER-LEVER

Imens arbejder kantineudvalget på Københavns Uni-

versitet med en midlertidig ordning for genåbning af kantinerne. Men de løsninger, der er sandsynlige er ikke gode. Der er tale om at flytte rundt på nogle bevillinger, så man får en startkapital, men noget tilskud er der ikke i syne. Samtidigt lægges der ikke op til en samlet løsning for Københavns Universitet. Tværtimod ser det ud til, at private firmaer kan få lov at plukke de mest rentable kantiner ud og sætte sig på dem, mens de mindre rentable kantiner må drives med lærere og teknisk administrativt personale som kau-

tionister mod et eventuelt underskud, og i de mindst besøgte kantiner bliver nøglen drejet varigt om.

TRE KRAV FRA STUDENTERRÅDET

Studenterrådets repræsentant i kantineudvalget er blevet sendt afsted med tre krav, som han skal stå fast på - i hvert fald indtil noget andet vedtages på studentermøder. Kravene er: 1) Der skal komme en samlet løsning for hele Københavns Universitet. 2) Studerende skal ikke være medejere eller kautionister i kantinerne. 3) Priserne må ikke ligge

mere end 10% over det niveau, de lå på i september 1978.

Indfrielsen af disse krav vil betyde, at kantinekampen nærmest er endt uafgjort, måske med en lille gevinst til studenterne. Samtidigt vil selv indfrielsen af disse beskedne krav sandsynligvis kræve statstilskud.

Situationen vil udvikle sig hurtigt, og i begyndelsen af september må der holdes studentermøder, hvor sagen må diskuteres, og hvor man må finde ud af om man eventuelt vil gå så langt som til en boykot af de nye kantiner, hvis de ikke opfylder kravene.

Sig det med billeder

I løbet af foråret '79 er der produceret to lysbilledserier om de aktioner, der har været blandt de studerende i København. Lysbilledserierne er gode eksempler på, hvordan man kan bruge forskellige virkemidler, når man vil prøve at gå nye veje for at få diskussioner i gang.

Den ene lysbilledserie er optaget i København under SU-aktionsdagene i foråret. Der er billeder fra de aktioner, der blev lavet, dvs. billeder af spis-billigt-aktionen, den kortvarige besættelse af undervisningsministeriet, maling af slagordet „Mere i SU“ på broklapperne på Langebro, overklustering af busser og toge med „Mere i SU“-plakater, og billeder af politiets aggressive optræden overfor de aktionerede studerende. Den underliggende lyd er delvis originallyd, delvis musik og tale, der er indspillet senere. Musikken er lagt på, så det passer med, at der spilles „Kylling og soft-ice og pølser“, mens der er spis-billigt-aktion, - og så Louis Armstrong synger „Down by the riverside“, mens der bliver malet slagord på Langebro.

opløsningen af en resolution i undervisningsministeriet, at det fremgår, hvorfor de studerende finder det nødvendigt at aktionere. Desuden er der et intetsigende interview med den daværende socialsekreter i Studenterrådet i København, Kim Carstensen. Det betyder, at billederne, når de vises for folk, der ikke selv har været med i aktionerne må kommenteres, for at man kan få det fulde udbytte af dem.

500 ÅRS JUBILÆUM

Den anden serie er fra Københavns Universitets 500 års jubilæum. Der er billeder fra det officielle optog med rektorer og andre fine folk i fløj med kæder og gevandter. Billeder, der mest af alt får en til at tænke på pavens indsættelse. Som kontrast er der optagelser fra studenternes alternative

le RUC-studerende havde været med til at lave en fagkritisk rapport om rationaliseringerne på bryggerierne: „Når elefanterne drager vestpå.“ Endelig blev også en deltidslærer belønnet, fordi deltidslærerne har taget kampen op mod nedskæringerne. Ligesom SU-lys-billedserien behøver jubilæumsbillederne en kommentar, hvis folk, der ikke har deltaget i aktionerne, skal kunne følge med.

BRUG SERIERNE

Begge serierne, men navnlig SU-serien vil kunne bruges på ruskurser, til rusfester, SU-fester, studentermøder, weekends for nye studenterpolitiske aktive osv. Serien kræver to fremvisere og en båndoptager. Men hvis man ellers kan få det stablet på benene, så kan de være et virkeligt fint indslag i studenterpolitiske aktiviteter.

Serien fås hos Henrik Jensen, Øster Voldgade 14, st., 2100 Ø. tlf. 01-126513.

FØLG IDEEN OP

For at få større opbakning om SU-kampen og andre kampe er det nødvendigt at bruge spændende og sjove virkemidler som lysbilleder, revyer, sange og plancher. En god sketch eller en veltillrettelagt happening kan til tider have meget større virkning end (endnu) en løbeseddel. Det er derfor bare med at lægge hovederne i blød og finde på mobiliserende aktiviteter.

Nedskæringer Nedskæringer

Uddannelsesområdet rammes i disse tider af kraftige nedskæringer. På Københavns Universitet (KU) var der på '79-budgettet planlagt nedskæringer, som ville betyde, at ca. 20% af deltidslærerundervisningen ville forsvinde. Men den nyligt overståede strejke blandt deltidslærerne på det humanistiske (HUM) og samfundsvidenskabelige (SAMF) fakultet har forhindret de omfattende fyringer i 1979.

Men nye og omfattende nedskæringer er allerede varslet for 1980. Nedskæringerne vil betyde en klar forringelse af studieforholdene for de studerende - konsekvensen vil være færre lærere, større undervisningshold og længere studietid, og dermed forringes de studerendes i forvejen små muligheder for selv at vælge videnskabs-teoretisk indfaldsvinkel og metode. En stor del af den kritiske og fornyende undervisning, som deltidslærerne traditionelt har stået for, vil forsvinde. For de faste lærere betyder det øget arbejdspress og mindre tid til forskning. For deltidslærerne stor arbejdsløshed.

OGSÅ AKADEMIKERNE MÅ KÆMPE FOR AT FORSVARE DERES VILKAR

På baggrund af de truede nedskæringer gik deltidslærerne på de fleste fag på HUM og SAMF i april i strejke. At det netop blev deltidslærerne, der blev for- søgt sparet bort, skyldes at deres løse ansættelsesforhold, gør det lettere at ramme dem.

De strejkendes krav var, at nedskæringerne på '79 og '80-budgettet skulle fjernes, og at universitetet skulle have en merbevilling, på sengen, da deltidslærerne der kunne sikre lærernes ansættelse.

Strejken sluttede d. 29/5, at støtte deltidslærerne økonomisk og til det mindste var, at deltidslærerne i gennemsnit fik opfyldt godt 80% af deres krav til '79-budgettet. Dette var en sejr selv om pengene blev hentet hjem gennem omrokkeringer på universitetets budget og ikke gennem en ek-

strebrevilling. Strejken er lærerig på flere måder: den viser, at de strejke op i forbindelse med nedskæringer, er de ram-

Under instruktørstrejken i november 78 forsøgte de studerende at støtte deres undervisere ved at lægge pres på staten for at få konflikten løst. Her ses biologistuderende, som prøver at aflevere deres opgaver til retnings i undervisningsministeriet. Også i den fremtidige nedskæringskamp må lærere og studerende stå sammen.

ny strejke bliver det vigtigt at organisere strejkestøttekomiteer hurtigst muligt.

KAMPEN FORTSÆTTER

Det er vigtigt, at lærere, studerende og TAP'ere i fællesskab tager kraftige modforholdsregler overfor de fortsatte forringelser af de fælles arbejdsvilkår. Denne kamp er samtidig en kamp mod den socialdemokratiske krise- og uddannelsespolitik. Nedskæringskampen skal rejse som en kamp mod denne politik for de nødvendige bevillinger til KU.

Men kampen har svære betingelser. Især nu hvor regeringen har lagt op til, at der i efteråret ved finanslovens vedtagelse skal skæres yderligere på uddannelsesområdets budgetter. På KU's 1980-budget er der allerede skåret ialt 45 mill. kr. med dekret fra Undervisningsministeriet om, at de 6 mill. skal tages fra deltidslærerne. Dette svarer til en beskæring af deltidslærerundervisningen på 25%.

Det er derfor absolut nødvendigt, at der i dette efterår rejses en kamp for at bevare deltidslærerne i deres stillinger. Her må de positive erfaringer fra forårets strejke udnyttes.

Ved de studerendes alternative jubilæum blev firkantens byggelegeplads prisbelønnet.

KOMMENTAR NØDVENDIG

Billedserien har den svaghed, at den er mest sjov for de, der selv har været med i aktionerne. Der bliver ikke sagt ret meget om den sammenhæng aktionerne indgik i. Udover, hvad billederne fortæller, at det kun ved

prisuddeling... Her var det ikke Egon Weidekamp, som i det officielle jubilæum blev prisbelønnet, men Firkantens byggelegeplads på Nørrebro. Og i stedet for direktøren for De forenede Bryggerier var det en Carlsberg arbejder, der fik en pris, fordi han sammen med nog-

Initiativet til de to omtalte serier er taget af to privatpersoner, men for fremtiden må den slags aktiviteter også sættes igang af de studerendes organisationer, f.eks. kan en SU-gruppe sørge for, at der bliver spillet en sketch på et studentermøde om SU.

Er det et privilegium at blive akademiker?

Anne Christiansen, forkvinde for FAM (Foreningen af Arbejdsløse Magistre):

„Forestillingerne om de privilegerede akademikere er myter, der nemt kan bruges i en hetz mod de offentligt ansatte i almindelighed og akademikerne i særdeleshed.”

Spændende, afslappet og meningsfyldt arbejde. Sikre ansættelsesforhold, god pension, lang ferie, fede indtægter. . . .

Jo, når først studenterne får sig klemt igennem den lange uddannelse, så sidder de på den grønne gren som færdiguddannede.

Eller gør de?

Anne Christiansen: Du er forkvinde for Foreningen af Arbejdsløse Magistre (FAM), synes du, at der er hold i forestillingerne om de privilegerede akademikere?

Anne: „Ingen anden lønarbejdergruppe er blevet ramt så hårdt af krisepolitikken som de offentligt ansatte. Blandt akademikerne har der de sidste tre år været et reallønsfald på 12%.

50% AF DE NYUDDANNEDE ER ARBEJDSLØSE

Gymnasielærerne, som er en af de store akademikergrupper, har ifølge den officielle statistik en arbejdsløshed på 12%. Reelt er arbejdsløsheden større, idet statistikken omregner til fuldtidsarbejdsløse. Et mere korrekt tal er 20%.

Hårdst ramt af arbejdsløsheden bliver de nyud-

i en fuldtidsstilling har en årsløn på ca. 94.000 kr. i 78-tal. Med 15 års anciennitet kan man opnå en maximal årsløn på 155.000 kr.

Dvs. at størsteparten har en årsløn, der svinger lige omkring eller over en faglært håndværkers med en langt kortere uddannelse. Dertil kommer, at de fleste akademikere står med en kæmpegæld efter endt uddannelse.

Vi har fornylig lavet en spørgeskemaundersøgelse blandt vore medlemmer. 30% svarede, og blandt dem var den gennemsnitlige gæld på 62.000 kr. og 1/4 skyldte 100.000 eller mere.

I gennemsnit har hver af undersøgelsens låntagere lånt 44.540 kr. i studietiden, men skal i alt tilbagebetale 95.196 kr. ved en lovpålagt tilbagebetaling over 9 år.

delige 26-ugers regel og det nylige overgreb på den supplerende dagpengeunderstøttelse. Derudover kommer så afbetalingen på SUGælden. Flere og flere kan ikke klare afbetalingsbyrden. Så overtager staten gældsforpligtelserne ved at betale banken for lån og påløbne renter ved at oprette et nyt lån, hvor de ophobede renter på det gamle lån nu bliver en del af hele statslånet. Dermed bortfalder rentefradragsmuligheden og tilbagebetalingsbyrden vokser.

Du står nu direkte overfor staten, men skal endelig ikke nære illusioner om, at den er nemmere at tale med. Man kan forestille sig, at staten kan inddrive pengene via understøttelsen, løn, og lånet skal stadig tilbagebetales inden udløbet af en ti års periode.

Med 3 eller 4 års udsættelse under en eventuel arbejdsløshedsperiode skal den pågældende svare en så meget desto større årlig andel. Og man må huske på, at vi her snakker om mennesker, der står i en livssituation, hvor der stiftes familie med store udgifter til følge.”

TIDSBEGRÆNSET ANSÆTTELSE

Howdan ligger det med ansættelsesvilkårene?

Anne: „Det er, endnu da, svært åbent at fyre fastansatte af-udtalte politiske årsager.

Men der er en tendens til, at man i højere grad går over til at opslå løse stillinger, tidsbegrænsede og/eller deltidsstillinger, kvotastillinger som de kaldes, istedet for hele faste stillinger. Tendensen er farlig.

Rektorerne kan i en sådan prøvetid holde et vågent øje med vedkommendes kvalifikationer, samarbejdsvilje og udtalelser ved lærermøder.

Jeg kender et eksempel på en kvotaansat, der af rektor fik at vide, at en eventuel deltagelse i arbejdsnedlæggelser ville betyde, at han godt kunne sige farvel til en fastansættelse året efter.

Dermed åbner de løse ansættelser op for både politisk selvrensning og et fagligt præstationsræs, hvor man med en ekstrainsats måske kan få møvet sig ind som fastansat.”

UBETALT EKSTRAARBEJDE

Den lange ferie og det spændende meningsfyldte arbejde. . . ?

Anne: „Ferien kunne snarest betegnes som afspadsering, idet den betalte ugentlige arbejdstid for gymnasie-

lærere er 48 timer. Hertil kommer det ubetalte ekstraarbejde.

En stigende del af sommerferien bruges til planlægning af det kommende års undervisning, fordi lærere pålægges flere og flere opgaver. En lærer kan i vore dage ikke køre den samme undervisning af hvert år. Øget fagintegration, mere forældrekontakt og større elevmedbestemmelse betyder altsammen øget arbejdsbyrde, mere tid og flere kræfter for læreren. Og med den ændrede sociale rekruttering til gymnasiet stilles der stadig større krav til lærernes dygtighed til at undervise levende og varieret.

Som lærer føler man en kronisk dårlig samvittighed over aldrig at gøre sit arbejde godt nok. Og det bliver ikke bedre af, at man tager arbejdet med hjem, fordi man så ikke tænder har sit arbejde i tankerne. Det er ikke et 8 til 14 job. Der er jævnligt aftenmøder og Weekendseminarer.

UDDANNELSESFABRIKKER

Mavesår, stress og psykiske nedture er hyppige erhvervs-sygdomme. Det sidder stadig dybt i mange, at lærergerningen er et kald. Osse blandt yngre idealistiske lærere omend det er i en ny

forklædning. Og dette på trods af, at uddannelsessystemet mere og mere antager karakter af uddannelsesfabrikker, der fremstiller varer, EFG-HF-gymnasie-elever, med ganske bestemte kvalifikationer, fastlagt af stat og erhvervsliv med Socialdemokratiet som udførende kraft, i et afsindigt akkordræs, 28 styk per klasse, frem til varen vurderes og stemples ved ek-samen.”

FÆLLES KAMP

Samlet set er det vist ikke for meget sagt, at du ikke anerkender, at akademikerne er særligt privilegerede?

Anne: „Nej, jeg mener, at forestillingerne om de privilegerede akademikere er myter, der kan bruges i en hetz mod de offentligt ansatte i almindelighed og akademikere i særdeleshed. Under dække af myterne og hetzen bliver det alt for nemt for borgerskabet med Socialdemokratiet i spidsen at gennemføre krisepolitikken. Jeg mener myterne må gennemhulles og nedbrydes, for de materielle vilkår er dårlige, uanset om man er uddannelsessøgende med ringe eller ingen SU, arbejdsløs eller ansat akademiker med eller uden studiegæld.

Og der gives kun en vej ud af situationen. Fælles og organiseret kamp for de fælles interesser på lige fod med andre uddannelsessøgende, arbejdsløse og lønarbejdere i en kamp mod borgerskabets og Socialdemokratiets krisepolitiske offensiv.

Planche fra en af FAMs aktioner.

klækkede kandidatårge. Indenfor magisterområdet er procentsatsen af arbejdsløse kandidater steget eksplosivt fra ca. 10 til 50% af en årgang fra 1974-78. Og det er jo ikke sådan, at andre lønarbejdere får mere i løn, fordi reallønnen falder for de offentligt ansatte. Der bliver heller ikke mere arbejde at give ud af, fordi arbejdsløsheden stiger blandt akademikerne. Snarest tværtimod.”

LØNNEN OG GÆLDEN

Hvor meget tjener egentlig en gymnasielærer?

Anne: „En gymnasielærer

Dermed tilbagebetales 213% af det beløb, man var nødsaget til at bruge, mens man læste.

Ca. 900 kr. er det månedlige afbetalingsbeløb, som de fleste betaler, eller knap 11.000 kr. på årsbasis. Løn-mæssigt er der således, set i forhold til resten af arbejdsmarkedet, ikke noget at råbe hurra for.

HVIS MAN IKKE KAN BETALE. . .

For den voksende gruppe af helt eller delvis arbejdsløse akademikere er situationen på vej til at blive katastrofal. Her gælder den almin-

Der var engang . . .

Til alle tider vil uddannelsessystemet være en spejling af det samfund, det befinder sig i. Den eller de klasser, der har den økonomiske og politiske magt i et samfund har osse kontrollen over uddannelsessystemet og former det i nøje overensstemmelse med samfundets udviklingsniveau og de herskende interesser.

Hvis man vil forstå, hvad der rører sig i uddannelsessystemet er det nødvendigt ikke at skille det ud fra den måde et samfund i øvrigt er opbygget. Vidt forskellige samfundstyper har i tidens løb afløst hinanden, og uddannelsessystemet har ændret form og indhold, så det passede med

Klasserum i 'Tus århundrede'. Dette billede viser eleverne skole i deres tidlige skole i middelalderen. På billedet ses et st. i. Jesus, der lærer til skolegang. En af eleverne er i skolegang med lærer og en i forgrunden er skolegang.

de nye betingelser.

Via et historisk rids vil vi i denne artikel fremhæve denne sammenhæng og dens betydning for en analyse af uddannelsessystemets funktion i vore dage.

GYMNASIETS HISTORIE

kan inddeles i fire faser: Kirke- og klosterskolerne ca. 1150- ca. 1536. Latinskolerne ca. 1536- sidst i 1700-tallet. De lærde skoler 1809-1903. Det „moderne” gymnasium. 1903- vore dage.

Kirke- og klosterskolerne uddannede gejstlige. Det foregik under den mægtige katolske kirkes vinger og havde udelukkende til opgave at prædike „den af Gud indstiftede verdensorden.”

Den dækkede over jordejernes (konge, kirke og herremænds) „ret” til at udplyndre bonderne. Skolens indhold var domineret af

bibellæsning, latin, musik, korsang og indøvelse af de kirkelige ritualer.

FRÆNDE ER FRÆNDE VÆRST

Ved reformationen i 1536 blev den pavelige kirkes indflydelse ophævet. Det lykkedes for en alliance mellem konge og herremænd at udnytte den folkelige utilfredshed med kirken til at trænge den indflydelsesrige rival tilbage og i fællesskab at dele rovet. Det „moderne” gymnasium. Mest gik til kongemagten, der blandt andet kunne bruge sin nyvundne styrke til at fravriste kirken sit overherredomme over skolevæsenet.

Kongemagten havde behov for flere embedsmænd til at administrere den udvidede og styrkede centralmagts lovgivning, og specielt skatteopkrævningen fra den ubdyttede bondestand krævede administration.

500 års uddannelse til gavn for den herskende klasse

„500 års uddannelse af lakajer”. — Så skarpt udtrykte forhenværende studenterrådsformand Tom Christensen sig, da han skulle holde tale på studenternes vegne i anledning af 500 års jubilæet for Københavns Universitet. Han har ikke udtrykt sig for skarpt, for såvel for 500 år siden som i dag har uddannelsessystemet til formål at uddanne folk, der kan tjene den herskende klasse. Der er derfor nok at tage fat på for studerende, der ikke ønsker at være lakajer for det bestående samfund.

For 500 år siden var det kun en lille elite, der fik en videregående uddannelse. Det var for størstedelen embedsmænd og præster. De tjente den herskende klasse, og de blev betalt godt for det, og derigennem blev de selv en del af overklassen.

krav, den tekniske udvikling stiller.

FRA SKRUEBRÆKKERI TIL STREJKESTØTTE- KOMITEER.

De studerendes holdning til

undervisningens indhold og til samfundsforhold har udviklet sig i takt med at deres stilling i samfundet er blevet ændret. Det er derfor typisk, at de studerende i dag spiller en rolle i støttearbejdet til praktisk talt alle store eller langvarige strejker, mens det i 20'erne var studerende, der udgjorde en stor del af medlemmerne i de reaktionære korps af skruibrækkere — „samfundshjælpen”, som leverede arbejdskraft til at bryde en række strejker i begyndelsen af 20'erne.

OVERKLASSENS MAGT OVER UDDANNELSESSY- STEMET

Uanset, at de studerende er blevet mere kritiske i løbet af de forgangne 500 eller bare 50 år, så er det stadig overklassen, der har magten over uddannelsessystemet. Sådan vil det blive ved med at være ligeså

længe, der er kapitalisme, og først under socialismen vil det være muligt at opbygge et uddannelsessystem i arbejderklassens interesse. Indtil da vil borgerskabet kontrollere uddannelserne, og indholdet vil i det store

betyder ikke, at hver undervisningstime og hver pensumbid er i borgerskabets interesse — der er selvfølgelig huller, man kan og skal udnytte, men det er kun huller i et system, der er beregnet på at fastholde den herskende klasses magt.

TAG HANDSKEN OP

Som studerende vil man derfor møde et borgerligt indhold i studierne. Det gælder indenfor alle uddannelser. F.eks. vil historiestuderende nok kunne genkende kritikken af historieskrivningen i Brechts digt: „En læsende arbejders spørgsmål”. De medicinstuderende vil få at høre, at nu er det bevist, at alkoholisme er arveligt. De psykologistuderende vil lære, at nu er det videnskabeligt bevist, at børn ikke har godt af at være i daginstitution, men helst skal opdrages hjemme. Og på biologistudiet vil man få at vide, at et atomkraftværk faktisk ikke er nær så farligt som en flyvetur til Mallorca og tilbage igen. De studerende skal tilegne sig reaktionære ideer, som de som færdiguddannede skal handle efter og viderebringe. Progressive, der ikke vil være lakajer for borgerskabet må derfor tage kampen op mod det borgerlige indhold i undervisningen. Det kan være i det helt små, hvor man på undervisningshold ikke skal dukke sig, men i stedet tage diskussionen op, — det kan være større opgaver, hvor man f.eks. prioriterer tid til at lave en kritisk afsløgningsopgave eller går ind i et projekt sammen med nogen udenfor uddannelsessystemet, og det kan være, at man sammen med nogle andre tager initiativ til at arrangere et debatmøde på uddannelsesstedet. Et eksempel på det sidste er, at de medicinstuderende i København har holdt en paneldebat om metadonvedligeholdelse af narkomaner.

EN LÆSENDE ARBEJDETS SPØRGSMÅL.

Hvem byggede Theben med de syv porte i bøgerne står kongers navne har kongerne slået stenene sammen? Og Babylon, ødelagt atter og atter — Hvem byggede det op så mange gange? I hvilke huse i det guldglimsende Lima boede håndværkerne? Hvor gik murene hen den aften da den kinesiske mur var færdig? Det store Rom er fuld af triumfer. Hvem rejste dem? Hvem triumferede cæsarerne over? Havde det højt besungne Byzans kun paladser at bo i?

Selv i det sagnomspundne Atlantis brølede de druknende den nat de blev opslugt af havet, på deres slaver.

Den unge Alexander erobrede Indien. Helt alene?

Cæsar slog gallerne.

Havde han ikke engang en kok med sig?

Philip af Spanien græd, da hans flåde var gået under.

Gråd ingen andre?

Frederik den Anden sejrede i 7-årskrigen.

Hvem sejrede ellers?

En sejr på hver side.

Hvem bagte sejrskagen?

En stor mand hvert tiende år.
Hvem betalte omkostningerne?

Bertoldt Brecht.

KLASSESKIFT

I dag er det stadig begrænset hvor mange der får en videregående uddannelse, men det er dog en meget bredere del end for 500 år siden. Også i dag er uddannelsessystemet indrettet på, at de uddannede skal tjene den herskende klasse, men i dag er det langt fra alle der uddannes, der er indstillet på det — først og fremmest fordi de ikke selv længere tilhører den herskende klasse, men tværtimod har fået løn- og arbejdsforhold, der svarer til f.eks. de faglærte arbejderes. Samtidig med den tekniske udvikling har uddannelsessystemet i stadig stigende grad også skullet skaffe arbejdskraft, der er kvalificeret til at klare de

Ved latinskole-reformen i 1739 ændredes latinskolerne faglige indhold, idet der indførtes græsk og hebraisk. Enevælden og senfeudalismens tidsalder dyrkede den klassiske dannelse. Fag som aritmetik, historie, geografi, logik og moral filosofi blev styrket.

BORGERSKABET TAGER KAMPEN OP

Med handelskapitalismens fremvækst i 1500-tallet og den heraf opståede begyndende byborgerstand oprettedes så småt borgerskoler. I 1780'erne oprettedes Efterslægtsselskabets Skole og Øster- og Vester Borgerdyd.

Eleverne undervistes i dansk, skrivning, regning, historie, geografi, naturhistorie, matematik, tysk, engelsk og fransk.

Vi kan se, at undervisningens indhold er praktisk orienteret. Det er jordnære fag og egentlige færdigheder, som her har vundet overvægt i modsætning til kirke- og latinskolerne ideologisk prægede indhold.

Vi aner andre principper såsom borgerlig snusfornuft og almindelighed for undervisningen.

Borgerskolerne skal ses som det fremvoksende borgerskabs kamp for en ny verdensanskuelse, der stod

i modstrid til det statiske, stramt hierarkisk opbyggede feudale samfund.

Produktivkræfternes vækst, opdagelsesrejsernes udvidelse af horisonten, og den udvidede verdenshandel var faktorer, der underminerede feudalismens stabilitet som samfundssystem — et system, der hvilede på den vedvarende udplyndring af en stor uoplyst bondemasse.

„Den af Gud indstiftede verdensorden” stod for fald og borgerskabet var dens banemand. Redskabet i den ideologiske kamp var oplysning i form af konkret viden og praktiske færdigheder.

Samtidig udvikledes ligheds- og frihedstanker i kampen mod den samfundsstruktur, der befæstede de feudale klasses magt.

Med feudalismens opløsning og borgerskabets stigende økonomiske og deraf følgende politiske og kulturelle indflydelse, måtte det få konsekvenser. Ef-

ter Grundlovens gennemførelse i 1849 slog fornuftens og dannelsesprincipperne endegyldigt igennem og smittede af på en skolereform i 1850, hvor det i lovens formålsparagraf blev fastslået, at Den lærde Skole skulle føre frem til „en sand og grundig almenuddannelse”.

Borgerskabet havde brug for at fremstille handels- og industrifolk, teknikere, regnskabskyndige og loyale borgerlige embedsmænd, og det havde nu magten til at sætte sine interesser igennem på uddannelsesområdet.

DET MODERNE GYMNASIUM

Med loven om Højere Almenskoler fra 1903 kan vi notere den næste store milesten i gymnasiets udvikling, fordi: — der sker øget grendeling og specialisering, blandt andet oprettes den nysproglige linie, fordi som det siges, „indførelsen af det moderne sprog var et naturligt krav, som den forbedrede internationale kommunikation og industriens afhængighed af udenlandske markeder måtte stille.”

— der oprettes direkte forbindelse mellem Almueskolen og Gymnasiet ved indførelsen af Mellemkolen. — grundlaget for en udvidet rekruttering blev større med ændringen af optagelsesbetingelserne til at være en mellemkoleeksamen. For eksempel fik piger nu adgang til det offentlige højere skolevæsen.

KLASSESKEL I DEN AKADEMISKE VERDEN?

Før uddannelseseksplosionen efter anden verdenskrig var uddannelserne skarpere opdelt end i dag. Der fandtes få mellemuddannelser, først og fremmest lærere, og der var mindre end 5% af en årgang, som blev studenter og fortsatte med en videregående uddannelse mod i dag næsten 40%. Dengang uddannedes størstedelen af de studerende direkte til topstillinger indenfor stat og erhvervsliv. I dag må uddannelserne siges at være blevet masseuddannelser, og det er kun en mindre del af de, der tager studentereksamen, som i kraft af videregående uddannelse glider over i topstillingerne. Størstedelen ryger lukt over i rutineprægede lønarbejderjobs med løn- og arbejdsforhold, der minder mere og mere om traditionelle løn-

60 RUC-studerenter kæmper

for løn under

praktik

RUC-kampene og SU-kampen er eksempler på, at de uddannelsessøgende på landsplan samlet slås for fælles interesser.

Men de fører osse mindre omfattende, men nok så vigtige kampe under krisen.

Denne artikel indeholder et eksempel på en mindre, lokal kamp, som synes at kunne føres til sejr.

60 RUC-studenters trusler om boykot af praktiktiden i gymnasiet til efteråret, hvis ikke de får opfyldt deres krav om løn under praktikken og en fast ugentlig dag til at afholde den teoretiske del af pædagogik-ken, har foreløbigt resulteret i at undervisningsministeriet har tilbudt de studerende løn „efter gældende regler“. Derimod er kravet om den ugentlige dag ikke opfyldt endnu.

HVEM KAN LEVE AF VINDFRIKADELLER?

For øjeblikket får de RUC-studerende som er i praktik på et gymnasium ingen løn til trods for at de skal varetage næsten de samme opgaver som pædagogikumkandidater fra andre universiteter.

Det er uacceptabelt, fordi

— praktikperioden udelukker, at man kan have erhvervsarbejde ved siden af, på grund af arbejdspresset. Dette er endog klart formuleret i praktikpladsansøgningerne.

— forholdene lægger op til at det er den enkelte studerendes økonomiske situation, der er afgørende for

om hun har råd til at gennemføre praktikken. — de studerende vil fungere som murbrækkere for en generel afskaffelse af pædagogikumlønne, fordi de varetager samme opgaver som andre pædagogikumkandidater.

Kampens andet hovedkrav om en fast ugentlig dag til teorien finder praktikanterne vigtig for at kunne forholde sig samlet til praktikperiodens forløb, udveksle erfaringer og holde kontakt med hinanden.

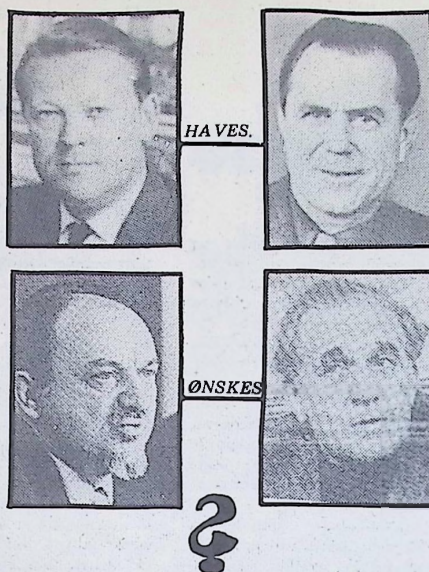
GODKENDELSE AF STUDIET

Desuden finder de studerende det uacceptabelt, at den endelige godkendelse som kandidat er afhængig af praktikalærerens vurdering. Hvis man dumper i praktikken, betyder det, at man ikke kan få et eksamenbevis fra RUC på trods af at man kan have studeret i op til 7 år!

Derfor kræver de studerende, at praktikperioden gøres til en selvstændig uddannelse uden for studiet.

Denne proletarisering af de akademiske grupper er endnu ikke helt slået igennem. Vi behøver blot at tænke på tandlæger og læger med egen praksis, som klart kan placeres i småborgerskabet. Professorer og rektorer, der ligger på den kvarte million i årsindtægt kan vi roligt placere i borgerskabets rækker. De bliver købt til at være overordnede arbejdsledere indenfor den akademiske verden for at kontrollere at borgerskabets investeringer i uddannelsessystemet anvendes „rigtigt“.

RØDE KABINETTER

DKP mener, at Socialdemokratiet skal bryde samarbejdet med Venstre og i stedet danne en regering støttet på venstrefløjen i folkettingen. Dvs. et nyt „rødt kabinet“.

Det „røde kabinet“ 1967-68 (S og SF) betød bl.a. at en 10% moms blev indført i 1967, og i 1968 stemte et flertal i SF for indfrysning af en af lønmodtagernes dyrtidsportioner. „Arbejderparti“-flertallet udnyttedes sandelig - men i hvis interesse?

SEJREN ER I SYNE

Praktikanterne har krævet af undervisningsministeriet, at det senest d. 15/8 havde fremsendt en skriftlig garanti for at kravene var opfyldt. Ellers ville de deponerede framelinger til praktikken blive afleveret og boykotten træde i kraft.

Men nu ser det ud til at ministeriet har bojet sig for en væsentlig del af de studerendes krav. Imidlertid indeholdt tilbuddet også, at den teoretiske del af pædagogikken, som hidtil har været afviklet i forbindelse med praktikken, nu skal færdiggøres inden praktikkenes start. Dette betegnes af de studerende som en forringelse af studiebetin-

gelserne på RUC. Derfor har de besluttet, dels at ophæve truslen om boykot, dels at meddele undervisningsministeriet, at man på grund af den uafklarede situation ikke ser sig i stand til at påbegynde praktikken ved starten af semesteret.

I stedet vil praktikanterne bruge tiden til at gøre ministeriet begribeligt, at de ikke kan acceptere denne del af tilbuddet. Flere lærere på RUC støtter deres synspunkt.

Den foreløbige delsejr for RUC-praktikanterne viser, at det på trods af krisetid og stadige forringelser af de studerendes studie- og levevilkår, kan lykkes at tilkæmpe sig forbedringer.

Mere i SU

— vælt SV! ?

Kun den der anser Socialdemokratiet for en mulig ven af de studerende kan tale for, at vi kan opnå store forbedringer i SU via parlamentariske forhandlinger, når blot regeringen hedder S og ikke længere SV. — Men var det da muligt, da regeringen hed S? —

Alligevel vil DKP have de studerende og resten af arbejderklassen til at tro på, at et andet folketingsflertal — men stadig ledet af S — vil kunne tage krisepolitikken af bordet og omforme samfundet i folkeflertallets interesse. Vi må spørge: Hvordan forestiller DKP sig at kampen mod krisepolitikken kan føres sammen med dens fremmeste administratore?

Efter sidste DSF-kongres er magtmidler (DKP's seneste det en kendsgerning, at så program.) Dvs. at DKP me- vel DUS som DSF i øjeblik- ner, at det er muligt at over- ket styres af DKP, DKU tage de mest centrale af den og Komm.S, dog uden at de borgerlige statsmagts institu- har reel opbakning fra et tioner og bruge disse i fol- flertal i DSF. kets tjeneste. Men det stri- der mod de historiske erfa- ringer, når DKP siger sådan.

For DKP er den vigtigste parole nu: Vælt SV-regerin- gen. Således siger Rode Blade's leder (sept. 78): „En ny regering er for de vis fravristes magten over studerende ligeså bydende kamp, for frivilligt vil det al- nødvendig som bedre SU drig give den magt fra sig. og bedre uddannelser.“

Derimod har DSF tidli- gere afvist at rejse denne på, at borgerskabet ikke DSF finder sig i socialismens fre- mener stadig, at det ikke delige overtagele af statsap- paratet, om DKP mener alligevel, at SV, det er alligevel Soc. et antimonopolistisk demo- krati betyder, at „overgan- for den stramme krise- og gen til socialismen kan fore- uddannelsespolitik. Det ses gå uden borgerkrig“.

i SU-lovgivningen og i U-90 Man kan iøvrigt også spørge sig selv, hvad DKP egentlig mener med socialis- S's forretningsudvalg d. 3/5, me, når det er noget, der at man med ledelsen af DSF kan gennemføres sammen vil arbejde for: „at kampen med Socialdemokratiet. Nu for bedre uddannelsess støtte har Soc.dem. haft regerings- og flere bevillinger til de vi- magten i så mange år, uden dregående uddannelser at det har røkket ved bor- kommer til at stå i centrum, gerskabets magt.

På den måde kan studenter- ne være med til at bryde den reaktionære krisepoli- tik og til at vælte SV-re- geringen for at åbne op for en anden politik.“

STYRK DIN FAGLIGE ORGANISATION — STEM VED RÅDSVALGENE

Ved de kommende valg til rådene på landets uddan- nelsessteder er det vigtigt, at alle stemmer. Rådene må styrkes for at vi kan afvise regeringens overgreb

Forst skal regeringen altså væltes, og så kommer der på levevilkår, studier og me- en helt anden politik? — todefrihed. Men det er ikke Jørgen Jensen (DKP's for- ligegyldigt, hvem man stem- mand) siger i Rode Blade, mer på. DKP må standses „De (de 4 partier: DKP i sit forsøg på, at lede de SF, VS og Retsforbundet) studerendes kamp ind under vil stadig være centrale i den illusionskabende både i kampen mod SV- „kamp“ mod SV-regeringen. regeringen, og når der ef- Det er nødvendigt at be- ter en sprængning af SV-kæmpe statens overgreb og samarbejdet skal skabes et Socialdemokratiets kris- alternativ: Et andet flertal politik. Derfor er det vigtigt, for en anden politik.“ at den opposition i DUS

DKP mener altså, at det og DSF, der står for en ak- er muligt, hvis venstrefløjen tiv kamplinie, bliver styrket kommer med i regeringen ved de kommende valg. at løse det kapitalistiske Især må kampen for at Danmarks krise på en „de-forbedre vores levevilkår demokratisk“ måde. DKP har snarest sættes igang. ideer om et „antimonopo- For at vinde kampen ma listisk demokrati“ - dvs. en vi igang med aktioner, hvor alliance af alle demokratis- de studerendes selvstændige ke kræfter vendt mod mo- kamp står i centrum. Derfor nopolkapitalen, og vendt må DKP's appellpolitik over- mod „dens antidemokra- for Socialdemokratiet afvi- tiske anvendelse af juridiske ses, for den vil ikke give os politimæssige og militære mere i SU.

DEN HERSKENDE KLASSE OG UDDANNELSES-SYSTEMET I DAG.

Baggrunden for de øgede statslige investeringer i uddannelsessystemet skal søges i den enorme stigning i produktionen og især den stærke teknologiske udvikling efter den anden verdenskrig. Der foregik en voldsom udvikling af produktivkræfterne: atomfysik, elektronik, datasystemer, rumfartsteknologi og kommunikationssystemer. Borgerskabet havde behov for et uddannelsessystem, der i stor målestok kunne fremkaffe den fornødne velkvalificerede og fleksible arbejdskraft, hvis man skulle gøre sig håb om at overleve i de moderne kapitalistiske samfunds skærpede konkurrence.

Og borgerskabet er sig denne sammenhæng bevidst. I betænkningen om Det nye Gymnasium formuleredes problemet således:

„For at de unge kan få en oplæring, der kan opfylde erhvervslivets stadig mere differentierede behov, må der etableres flere og flere former for uddannelse med forskel i indhold, varighed og krav til undervisning.“

De uddannelsessøgende og kampen for socialisme

- Uddannelseskampen de sidste 10 år.
- De forskellige partiers uddannelsespolitik.
- U-90 og situationen idag
- Hvad må der gøres?

95 sider, kr. 20,00

● Fås hos alle boghandlere.

Stadsmødet i RUC's jubilæumsdag 26. Nov. 1978.

Bag frontlinien i Eritrea

I sommer besøgte en gruppe fra Eritrekomiteen Eritrea. Gruppen besøgte begge befrielsesbevægelserne ELF (Eritrean Liberation Front) og EPLF (Eritrean People Liberation Front). Her følger nogle indtryk fra Sahel, et område som domineres af EPLF.

Vi kørte med en lastvogn - de hårde slag har stået de konvoj fra Sudan ind i Eritrea sidste år, hvor Etiopien tæller. Målet var Sahel, et område som har prøvet at knuse bevægelsen. Lige siden befrielseskampen startede i 1961, elseskampen. Det er her, har Etiopien med hjælp fra

Eritreansk dreng fra EPLFs centrale hospital i Sahel. Han er blevet napalmforbrændt efter et angreb med sovjetiske MIG-jetfly på civilbefolkningen. Foto: Rejsegruppen maj 79.

Hvem flygter fra Vietnam?

I pressen fremstår det ofte som om, at de, der flygter fra Vietnam i synkefærdige både, er tidligere kapitalister og USA-agenter. Men sandheden er en anden. Flygtningene kommer fra alle samfundsklasser, og de kommer både fra nord og syd.

Hvis man måske er blevet politisk bevidst gennem kampen mod USA-imperialismen og har været med i eller følt sympati med Vietnambevægelsen, kan det være noget af et chock at erfare, at Vietnam ikke længere er det lille land, som stod forrest i kampen mod imperialismen, men at det selv gennem sin aggressionskrig mod Kampuchea, er blevet et imperialistisk land. Det ligger ikke umiddelbart for at indse det. Man vil være tilbøjelig til at finde på forklaringer, der kan retfærdiggøre Vietnam. Det er der også mange, der er parat til, når det gælder årsagen til, at folk og specielt etniske kinesere i hundredetusindvis flygter fra Vietnam.

KAPITALISTER Japan, det er jo bare de kapitalister, der er blevet

frataget deres ejendom efter socialismens gennemførelse i den sydlige del af Vietnam, og så er det de gamle USA-agenter, der ser deres snit til at stikke af! Ikke mindst den sovjetiske presse gør også alt for, at man skal hoppe på den. Men det er bare ikke rigtigt. For det første er der flygtninge både fra syd og nord. Over to hundrede tusind er således flygtet fra området omkring Hanoi og Haiphong til Kina, og det er hverken gamle imperialistagenter eller kapitalister, men ganske almindelige (kinesiske) folk, der har været udsat for den åben forfølgelse eller har følt sig truet. For det andet hovedparten af dem, de vietnamesiske og kinesiske der flygter fra den sydlige oprindelse. Men det er kun del af Vietnam er tidligere en lille del. småhandlere, hovedsagelig kinesere, men også vietnamesere, som har fået deres ejendom konfiskeret og er

forskellige fremmede magter som Israel og USA bekæmpet befrielsesbevægelsen. Efter at Etiopien for et år siden startede en Sovjetstøttet offensiv, har bevægelserne trukket sig tilbage til svært tilgængelige områder. I stedet for at kæmpe mod den talstærke og teknisk overlegne fjende, ville man selv bestemme, hvor og hvornår man ville slå. Derfor rømmede man byerne, som var svære at holde og byggede en kæmpfæstning op i Sahel.

NAKFA

Nakfa var den første by som blev befriet i 1978 og den eneste store by, som stadig holdes. Engang den blomstrende provinshovedstad i Sahel, men nu er den tom. Befolkningen er flygtet. Af hele Eritreas 4 mill. er 3/4 mill. flygtet. Husene er sønderbombet af tungt artilleri og bomber. Der falder en bombe ca. hvert tiende minut, men da guerillaen i et bagholdsangreb havde ødelagt 38 lastbiler med ammunition, var der et lille pusterum pga. ammunitionsmangel.

Tilbage i byen var EPLF-soldater som nu brugte husene som skjulesteder. I Nakfa mødte vi kommandanten for fronten, den 27 år gamle Pedros. Han fortalte om en stor forandring i krigen indenfor det sidste år. Den bliver ført på en ny, mere raffineret måde. Det er ikke længere bare Etiopien der slås imod, det er også Sovjet. Det er Sovjet som er hjernen bagved, og sætter tropperne i bevægelse. Sovjet støtter også med våben, automatgeværer, MIG-jagere, tanks, tungt artilleri osv. Meningen var at knuse bevægelserne med et hurtigt slag, men de holder stadig stillingerne.

Guerillaenhed fra EPLF. På trods af de svære betingelser er de fast besluttet på at vinde selvstændighed om det så skal tage endnu 18 år. Foto: Rejsegruppen maj 79.

SOVJET I KRIG

Der var mange ting, som pegede på Sovjets deltagelse. Hele tiden støttede vi på sovjetiske våben, hylstre fra fragmentbomber osv. Pedros fortalte, at man over kommunikationsradioen kunne høre russisk, krigsfanger havde fortalt om sovjetiske officerer og betjening af de avancerede våben. Man vidste om russere, som var blevet såret i kamp og om dokumenter på døde soldater, som pegede på sovjetisk indblanding.

Pedros, militær kommandant for EPLFs frontafsnit syd for Nakfa. Foto: Rejsegruppen maj 79.

SLÅS OG OPBYGGE LANDET SAMTIDIG - 2 SIDER AF FOLKEKRIGEN.

Ved vores besøg i begge fronter mødte vi et fantastisk velorganiseret apparat. Spredt over de befriede

områder i stråhytter i ud-tørrede flodlejer i Barka og telte i Sahel, fandt vi alle vigtige funktioner. Der var et helt regeringsapparat, trykkerier, værksteder, skoler osv. Man brugte alle de små ressourcer, man havde og målet er selvforsyning. Til trods for den nylige offensiv er eritreanerne altså langt fra slået, og vi mødte en enorm tro på fremtiden.

ENHED

Siden 1977 har der været enhedsforhandlinger mellem ELF og EPLF. Til trods for at man er enige om at kæmpe for et frit Eritrea, er der forskellige strategiske uenigheder mellem bevægelserne. Forhandlingerne skal finde et grundlag for den enhed, man ved, er af stor betydning i den fortsatte kamp. Et foreløbigt resultat er en fælles militærkommando i Sahel. ELF er ved at bygge en vej op til Sahel, og der er allerede ELF-enheder i området. Dette vurderes af begge parter som et stort fremskridt.

ERITREAS STRATEGISKE BETYDNING

For Etiopien og Sovjet er det landet og ikke folket, som har betydning. Dette ses tydeligt af terrorbombningen af civilbefolkningen af vandhuller og de livsvigtige

dyreflokke. Der bliver brugt splintbomber, fosforbomber og napalm - og man afprøver nye våben. Etiopien mangler adgang til havet, dvs. Det røde Hav. Sovjet vil have baser. At Det røde Hav har strategisk betydning viser den kendsgerning, at 60% af olien fra Mellemøsten kommer denne vej.

STØT BEGGE BEVÆGELSER.

Eritreas kamp er på samme måde som for mange andre tidligere kolonier i Afrika en kamp for selvstændighed. Eritrea har været underlagt Italien og England, og en FN-beslutning i 1952 indlemmede Eritrea i en federation med Etiopien. Ti år senere var Eritrea en etiopisk provins. En tydelig parallel kan drages mellem Eritreas kamp mod Etiopien og supermagten Sovjet og det vietnamesiske folks kamp mod supermagten USA og dens marionet-regering i syd. Det gamle kolonidømme er afløst af et nyt, og al modstand herimod slås skænseløst ned. I Eritrea kæmper begge bevægelser en aktiv væbnet kamp - en retfærdig kamp som må støttes. SR

ERITREAKOMITEEN
c/o Niels-Holger Nielsen
Haraldsgade 37, 4 tv.
2200 Kbh. N.

Tusinder og atter tusinder flygter fra Vietnam nu - det er livsfarlige betingelser. Billedet er fra Dansk Flygtningehjælp.

blevet tvunget ud til de nye hændende nationaliseringspolitik over for Saigons utroligt mange småhandlere og hver kineser anset for at landet. Men de gør det også, være en fjendtlig spion. De kinesere i både syd og nord bliver udsat for en systematisk forfølgelse. Efter de ideologiske uoverensstemmelser mellem Vietnam og Kina og spe-

cielt efter Vietnams invasion i Kampuchea og den efterfølgende grænsekrig mellem Kina og Vietnam, bliver hver kineser anset for at være en fjendtlig spion. De kinesiske skoler bliver lukket, kineserne bliver frataget deres madrationer, der er brevcensur for kinesere uoverensstemmelser mellem Vietnam og Kina og spe-

ord en systematisk forfølgelse sted i Vietnam af kinesere - en forfølgelse, som den vietnamesiske regering er ansvarlig for.

HELLERE DØDEN END VIETNAM

Det må også være oplagt for enhver, at man virkelig skal have det slemt, for man begiver sig ud på så farefulde sørejser uden at være sikker på at kunne komme i land noget sted. Risikoen for at drukne undervejs er heller ikke til at kimse af. FN's højkommissariat for flygtninge anslår, at omkring 200.000 er druknet. De vil hellere udsætte sig selv for at dø end blive i Vietnam! Det er de barske realiteter.

Efter Genevekonferencen om flygtninge er antallet af bådflygtninge faldet kraftigt. Lad os have, at det er et udtryk for, at Vietnam er blevet tvunget til at indse sit ansvar over for den kinesiske minoritet i Vietnam. Der er ca. 1 mill. kinesere i Vietnam. Det er en forkastelig "løsning" på et minoritetsproblem på tvivl om og på havet. Men det siger meget om Vietnam!

